
négy vers

FÜLÖP GÁBOR

CSIPKERÓZSIKA

csipkerózsika örök hó alatt
alussza örök álmát
fölötte szél fúj
álmában riadt távoli pálmák
szívében orsó-tüske
nincs királyfi lerombolni mesevár-falat
nincs lángot köpni havat-olvasztó-táltos
tükröbe nézne
álm-halált rajzolni ezüstbe
illesztené egybe a sok tükr-szilánkot
csipkerózsika hó alatt
szemében jég őriz örök álmat

EGYENSÜLY

a mámor rohanása ellen
küzdesz lomha lassúsággal
megpróbálsz fehérnek álcázni a feketét
antonioni ellenritmus-tánccal
a szóáradatok ellen
Tömondatok.
Jelzők nélkül.
Központoszással.

RÉS

Szemedben a felhők,
mint az ikonokon.
Két ujjad széttárod az ég felé,
közülük lepergett a kék.

Melletted vonulnak a folyók,
halántékodon szunnyadnak mesék.
Borcsepp csorog az üvegen,
szádban feketekávé.
A csilláron celofánba csomagolt dallamok.
Vörös rózsaszírom-hegyen
megtörnek-e a hullám-habok?

METAFIZIKUS VERS

óriási csillag-szobában
kifeszített úr szélén
meztelen test lebeg
széttárt végtagokkal
bőréből szög csorog szór helyett
szél fúj faltól falig
mennyezet és padló között
halk zene szól
hangja csontnak-ütközött

elfújtam a gyertyát
mindkettőt
a homályban csörrenve ledőltek
a szépen elrendezett üveg-tárgyak
és szilánkjaik belefúródtak a testbe
a két füstcsík
pontot metszett a térbe
ott keresd